

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 22. července 2008 (28.07)
(OR. en)**

12074/08

**Interinstitucionální spis:
2008/0152 (COD)**

**ENV 481
CODEC 1007**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	18. července 2008
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o systému ekoznačky Společenství

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Javiera SOLANU, generálního tajemníka, vysokého představitele.

Příloha: KOM(2008) 401 v konečném znění

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 16.7.2008
KOM(2008) 401 v konečném znění

2008/0152 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o systému ekoznačky Společenství

(předložený Komisí)

{SEK(2008) 2118}

{SEK(2008) 2119}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. OBSAH NÁVRHU

1.1. Cíl

Všeobecným cílem tohoto nařízení je podporovat udržitelnou výrobu a spotřebu výrobků a udržitelné poskytování a využívání služeb stanovením ukazatelů pro dobré environmentální působení výrobků a služeb na základě nejlepších výsledků dosažených na trhu. Logo ekoznačky má usměrňovat spotřebitele, a propagovat tak výrobky a služby, které tyto ukazatele na rozdíl od jiných výrobků a služeb stejné kategorie splňují.

Tyto ukazatele se rovněž použijí při vývoji a provádění jiných nástrojů politiky životního prostředí, u nichž se požaduje soudržnost v rámci jednotného trhu, např. při určování environmentálních kritérií pro zadavatele veřejných zakázek nebo při vydávání doporučení pro budoucí minimální standardy pro výrobky.

1.2. Obecné souvislosti

Podle článku 20 nařízení o ekoznačce¹ musí být systém ekoznačky EU zavedený v roce 1992 přezkoumán a Komise poté musí navrhnout vhodné změny uvedeného nařízení. Jak bylo zdůrazněno v různých zprávách zveřejněných Evropskou agenturou pro životní prostředí a jinými organizacemi, vyvolává stav životního prostředí rostoucí obavy. Globální oteplování je jen jedním – i když v současnosti nejvíce diskutovaným – problémem v této oblasti, v níž existuje mnoho dalších problémů, jako např. biologická rozmanitost, znečištění ovzduší a vod nebo poškození ozonové vrstvy.

Podrobný popis politických souvislostí a odůvodnění volby nástroje jsou uvedeny v posouzení dopadů.

1.3. Platné předpisy Společenství

Tento návrh má nahradit nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky.

1.4. Slučitelnost s jinými politikami a pravidly

Tento návrh systému ekoznačky je úzce propojen s širším politickým rámcem Evropské komise pro udržitelnou spotřebu a výrobu a je do tohoto rámce rovněž začleněn. Je zapotřebí snížit nepříznivé dopady výrobních a spotřebních modelů na životní prostředí, zdraví a přírodní zdroje. Stanovení celkového rámce pro integrované provádění různých nástrojů zaměřených na snížení tohoto nepříznivého dopadu na životní prostředí, zdraví a přírodní zdroje má pro Komisi vysokou prioritu. Jak bylo uvedeno v posouzení dopadů, může ekoznačka splňující různá kritéria, schválená třetími stranami a založená na „zohledňování

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky (http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/pdf/regulation/001980_en.pdf).

životního cyklu², představovat významný prvek této kombinace politických nástrojů pro udržitelnost výroby a služeb. Význam systému ekoznačky již byl zdůrazněn v dřívějších politických dokumentech, jako např. ve sdělení Komise o integrované výrobní politice³ a v šestém akčním programu pro životní prostředí⁴.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace

Postup přezkumu a posuzování dopadů ekoznačky začal v únoru 2002 zahájením rozsáhlé hodnotící studie o ekoznačce⁵. Kromě přezkumu proběhlo několik konzultací zúčastněných stran, které na začátku roku 2007 vyústily ve veřejnou internetovou konzultaci.

Výsledky těchto konzultací byly zapracovány do posouzení dopadů a jsou shrnuty v následujících odstavcích.

2.2. Posouzení dopadů

Možné přínosy systému ekoznačky

V rámci jednotného trhu představuje vypracování jednotného souboru pokynů ke stanovení ukazatelů environmentální důvěryhodnosti výrobků logickou cestu pokroku, na rozdíl od různých ukazatelů, které doposud existovaly v jednotlivých členských státech. Systém platný v celé EU usnadňuje podnikům prodávat více výrobků šetrných vůči životnímu prostředí a dává spotřebitelům možnost kupovat kdekoli v EU ekologičtější výrobky a mít přitom jistotu, že tyto výrobky byly posuzovány podle společných kritérií. Ekoznačka EU je jediný oficiální systém platný v rámci celého vnitřního trhu, neboť existující vnitrostátní nebo regionální systémy ekoznačky ho pokrývají jen zčásti.

Mají-li se spotřebitelé a zákazníci z veřejného a soukromého sektoru při výběru svých výrobků a služeb na trhu řídit environmentálními kritérii, je zapotřebí, aby měli k dispozici kritéria lehce pochopitelná a spolehlivá, která jim umožní rozlišovat skutečně ekologické výrobky od konkurenčních výrobků. Ekoznačky mohou hrát významnou roli v jakémkoli souboru opatření na podporu vývoje a prodeje produktů šetrnějších k životnímu prostředí; stanovují jasné ukazatele pro trh a mohou být jako kritérium zohledněny ve výzvách k podávání nabídek v rámci ekologického zadávání veřejných zakázek.

² Zohledňování životního cyklu (LCT) je postup, kterým se zohledňují pokud možno všechny využívané zdroje a všechny environmentální a zdravotní důsledky související s životním cyklem produktu (zboží nebo služby), přičemž se bere v úvahu např. těžba zdrojů, výroba, využití, doprava, recyklace, jakož i zpracování a likvidace odpadu. Tento postup přispívá k zamezování "přesouvání zátěže", tj. důsledkům využívání zdrojů, mezi jednotlivými fázemi životního cyklu, zeměpisnými oblastmi a problémovými oblastmi životního prostředí a lidského zdraví, jako je např. změna klimatu, letní smog, kyselý déšť nebo vyčerpání zdrojů atd. Posuzování životního cyklu (LCA) je standardizovaná kvantitativní metoda shromažďování a vyhodnocování vstupů, výstupů a možných dopadů systému výrobku během jeho životního cyklu na životní prostředí (ISO 14040 násl.).

³ (IPP) (KOM (2003) 302 v konečném znění).

⁴ (rozhodnutí č. 1600/2002/ES).

⁵ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm.

Úspěch současného systému

Z hodnocení ekoznačky a souvisejících konzultací vyplynulo, že na mikroekonomické úrovni je systém úspěšný, protože přispívá ke zlepšování environmentálního působení zúčastněných organizací. Kromě toho se při konzultaci ukázalo, že původní myšlenka, která stála u zrodu tohoto systému, zůstává z hlediska politiky EU nadále platná a vhodná. Systém poskytuje spotřebitelům v EU potvrzení o ochraně životního prostředí, kterému mohou důvěřovat, a podnikům dává příležitost používat jednu značku při svém obchodování v celoevropském i celosvětovém měřítku.

Ekoznačka EU je užitečným ukazatelem environmentálního působení také v jiných ohledech:

- Studie EVER⁶ potvrzuje, že kritéria ekoznačky EU používají také podniky, které se systému neúčastní: Více než polovina těchto dotázaných společností prohlásila, že ekoznačku používá jako ukazatel svého environmentálního působení, i když o ekoznačku nezažádali.
- Podle směrnice o ekodesignu energetických spotřebičů⁷ se každý výrobek, jemuž byla udělena ekoznačka, automaticky považuje za výrobek, jenž splňuje prováděcí opatření.
- Kritéria ekoznačky EU byla použita i v jiných systémech ekoznaček, jakými jsou např. rakouská ekoznačka nebo systém Nordic Swan. V obou systémech bylo pro určité skupiny výrobků přejato doslovné znění kritérií EU.

Přestože v poslední době roste počet podniků, které jsou držiteli odpovídajícího povolení, je v současnosti určeno pouze 26 skupin výrobků a zatím jen asi 500 společností vyrábí výrobky s ekoznačkou. Celkový prodej výrobků s ekoznačkou představuje více než 1 miliardu EUR ročně, což je pouze nepatrný podíl potenciálního trhu.

Navrhovaný přístup

Z posouzení dopadů vyplývá, že současný systém nesplňuje své cíle, neboť ekoznačka není dostatečně známá a kvůli nadměrným byrokratickým postupům a řízení ji podniky používají jen v malé míře.

Za účelem pozměnění a zjednodušení systému byl proto navržen tento soubor opatření:

- uvedení nařízení do souladu s jinými opatřeními týkajícími se udržitelnosti výroby a spotřeby;
- rozšíření oblasti působnosti ekoznačky;
- zavedení opatření na podporu harmonizace s jinými systémy ekoznaček;
- zvýšení počtu skupin výrobků / rychlejší vypracování kritérií;
- zavedení vzoru pro dokumenty o kritériích, aby byly uživatelsky přívětivější;

⁶ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm.

⁷ Viz http://ec.europa.eu/enterprise/eco_design/dir2005-32.htm.

- začlenění pokynů pro ekologické zadávání veřejných zakázek do vývoje kritérií;
- zrušení ročních poplatků a zjednodušení postupů posuzování;
- vzájemné hodnocení příslušných subjektů;
- podpora uvádění na trh;
- navržení závazných standardů pro environmentální působení výrobků;
- zjednodušení dokumentů omezením se na nejvýznamnější dopady výrobků na životní prostředí při zachování vysokých nároků.

Očekávané výsledky/cíle

Cílem revize systému ekoznačky EU je:

- vysoká informovanost, pochopení a všeobecné uznání v EU-27 a v celosvětovém měřítku. Střednědobým ukazatelem úspěšnosti by mělo být uznávání ekoznačky spotřebiteli a společnostmi v celé EU;
- kritéria pro výrobky a služby, pro něž může být ekoznačka největším přínosem, zejména pro skupiny výrobků se značným dopadem na životní prostředí, a tedy i vysokým potenciálem pro zlepšení (zvýšení z 25 skupin výrobků na 40–50 do roku 2015);
- větší výběr výrobků s ekoznačkou pro spotřebitele (10% podíl skupin výrobků s ekoznačkou na trhu);
- dokumenty o kritériích, jež mohou zadavatelé veřejných zakázek snadno používat;
- harmonizace ekoznačky s jinými značkami platnými celosvětově a v jednotlivých státech;
- dostupnost ekoznačky za rozumnou cenu a s vynaložením co nejmenšího úsilí při současném zachování vysokých nároků, aby byla zajištěna důvěryhodnost ekoznačky mezi spotřebiteli a environmentálními skupinami.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Nástroj je jednoznačně zakotven v úvahách týkajících se politiky ochrany životního prostředí podle článku 175 Smlouvy o ES. Tento článek představoval právní základ již pro nařízení (ES) č.1980/2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Tímto návrhem nařízení o ekoznačce se na úrovni EU stanoví rámec pro stanovení ukazatelů dobrého environmentálního působení výrobků na základě technických kritérií. Návrh dále poskytuje rámec pro společnosti, které pod dohledem členských států chtějí prokázat, že dodržují kritéria ochrany životního prostředí.

3.3. Volba nástrojů

Vzhledem k nezbytnosti jednoznačných společných pravidel pro používání systému ekoznačky v celém Společenství se nařízení Evropského parlamentu a Rady jeví jako vhodný nástroj. V minulosti byl evropský systém udělování ekoznačky vždy založený na nařízeních (č. 880/1992 a č. 1980/2000). V rámcových podmínkách používání systému nenastala žádná změna, která by odůvodňovala změnu nástroje.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Viz finanční výkazy v příloze.

5. DODATEČNÉ INFORMACE

5.1. Zjednodušení

Tento návrh vyplývá ze závazku, který byl přijat v rámci probíhajícího programu Komise pro zjednodušení, viz KOM (2008)33.

Celkové správní náklady, včetně nákladů vznikajících orgánům veřejné správy při provádění systému, nelze vyčíslit, neboť jde o dobrovolný nástroj, kde náklady do značné míry závisejí na zavedení a uplatňování systému v daném odvětví a na souvisejících nákladech na tržní dohled nad řádným používáním ekoznačky jejími uživateli.

Je však možné ověřit dopad vybraných mikromožností na správní náklady jednotlivých postupů. Je rovněž nutné poukázat na to, že ve smyslu přísné definice Komise týkající se správních nákladů nařízení o ekoznačce společně neukládá žádné správní náklady, protože jde o dobrovolný systém, jehož se společnosti mohou, ale nemusí účastnit.

Uvedení nařízení do souladu s jinými opatřeními týkajícími se udržitelnosti výroby a spotřeby znamená, že lze zvýšit součinnost mezi různými nástroji politiky týkajícími se výrobků, a tím harmonizovat rámec, v němž jsou prezentována kritéria. Tím se sníží administrativní zátěž společností.

Zavedení opatření na podporu harmonizace s jinými systémy ekoznačky: Harmonizačními opatřeními lze snížit administrativní zátěž společností, které chtějí žádat o více než jednu ekoznačku. Pokud by se v případě udělení jedné ekoznačky nepožadovaly další zkoušky ani ověření, bylo by možné snížit náklady na zkoušky o 100 %. Toto snížení finanční zátěže by mohlo být obzvláště zajímavé pro malé a střední podniky.

Zvýšení počtu skupin výrobků / rychlejší vývoj kritérií: Zjednodušením postupu pro vývoj kritérií by se snížily náklady pro všechny zúčastněné strany (menší počet setkání), zvýšení počtu skupin výrobků však přináší dodatečné náklady.

Jedním z aspektů možnosti „změny systému“ bude to, že v systému ekoznačky bude možné daleko snadněji využít výsledků práce, která již byla odvedena v jiných oblastech – například v rámci ekoznaček jednotlivých členských států, globální sítě ekoznaček nebo jiných činností Komise, mezi něž patří například směrnice o elektrických spotřebičích nebo akční plán pro udržitelnou spotřebu a výrobu. Tím lze ušetřit čas i peníze, protože kritéria pro ekoznačku nebudou vypracovávána izolovaně.

Zavedení vzoru pro dokumenty o kritériích, aby byly uživatelsky přívětivější: Standardizace dokumentů o kritériích a jejich uživatelsky přívětivější úprava znamenají snížení administrativní zátěže pro společnosti a veřejné zadavatele, kteří tato kritéria používají při technických specifikacích.

Začlenění pokynů pro ekologické zadávání veřejných zakázek do vývoje kritérií: Jak již bylo uvedeno výše, budou mít zadavatelé veřejných zakázek snadnější přístup k harmonizovaným kritériím EU a společnosti budou mít stejné příležitosti v rámci hospodářské soutěže, budou-li v technických specifikacích smluv v celé Evropě používána tato kritéria. Členské státy navíc ušetří peníze, neboť pro udělování ekoznačky a zadávání veřejných zakázek bude možné používat stejná kritéria.

Zrušení ročních poplatků: Přímé příjmy příslušných subjektů z poplatků se v EU-27 v současnosti pohybují okolo 1 milionu EUR ročně. Tyto přímé příjmy v případě zrušení poplatků přestanou existovat, ale zároveň se sníží administrativní zátěž společností. Úspory správních nákladů by mohly v jedné společnosti představovat půl člověkodne ročně, včetně výhody plynoucí ze zrušení povinnosti platit roční poplatek. Pro členské státy zůstane administrativní zátěž v souvislosti s provozováním systému stejná, neboť objem práce nutné v oblasti správy, posuzování a ověřování je v případě současného systému stejný jako objem práce nutné pro vykonávání dohledu nad trhem na základě nového návrhu. Zjednodušená kritéria by však měla přispět ke snížení rozsahu nezbytné správní činnosti.

5.2. Zrušení platných právních předpisů

Stávající nařízení o ekoznačce (ES) č. 1980/2000 bude zrušeno.

5.3. Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti

Ustanovení o přezkumu je zahrnuto do návrhu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o systému ekoznačky Společenství

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁸,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁰,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹¹,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem nařízení Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky¹² bylo vytvořit dobrovolný systém Společenství pro udělování ekoznačky sloužící k propagování výrobků s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a k poskytování přesných, neklamavých a vědecky podložených informací spotřebitelům o dopadech výrobků na životní prostředí.
- (2) Zkušenosti získané v průběhu provádění nařízení (ES) č. 1980/2000 ukazují potřebu změny tohoto systému ekoznačky Společenství, aby se zvýšila jeho účinnost a zjednodušilo se jeho fungování.
- (3) Aby se zamezilo nekontrolovanému šíření systémů ekoznaček a podpořilo se lepší environmentální působení ve všech odvětvích, v nichž dopad na životní prostředí představuje jistý faktor v rámci spotřebitelské volby, měla by být rozšířena možnost používání ekoznačky Společenství. Je ovšem nutné zajistit jasné rozlišení mezi tímto

⁸ Úř. věst. C , , s. .

⁹ Úř. věst. C , , s. .

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

¹¹ Úř. věst. C , , s. .

¹² Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

nařízením a nařízením Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91¹³.

- (4) Systém ekoznačky Společenství je součástí politiky Společenství v oblasti udržitelné spotřeby a výroby, jejímž cílem je snížit nepříznivý dopad spotřeby a výroby na životní prostředí, zdraví a přírodní zdroje. Tímto systémem mají být propagovány výrobky, které používáním ekoznačky vykazují vysoký stupeň environmentálního působení. Je proto vhodné vyžadovat, aby se kritéria, která výrobky musí splňovat, chtějí-li obdržet ekoznačku, zakládala na nejlepším environmentálním působení, jehož výrobky na trhu Společenství dosáhly. Tato kritéria by měla být jasně srozumitelná a jednoduše použitelná, a měla by se proto omezovat na nejvýznamnější dopady výrobků na životní prostředí.
- (5) Je vhodné, aby všechny zúčastněné strany mohly vypracovávat nebo revidovat kritéria ekoznačky pod podmínkou, že budou dodržena společná procesní pravidla a že tento postup bude koordinovat Komise. Aby bylo možné zajistit celkovou soudržnost činnosti Společenství, je rovněž vhodné požadovat, aby byly při vypracovávání kritérií ekoznačky zohledněny nejnovější strategické cíle Společenství v oblasti životního prostředí, jako např. akční programy pro životní prostředí, strategie udržitelného rozvoje a programy týkající se změny klimatu.
- (6) Za účelem zjednodušení systému ekoznačky Společenství a snížení administrativní zátěže v souvislosti s používáním ekoznačky by měly být postupy posuzování a ověřování nahrazeny systémem registrace.
- (7) S cílem rozšířit používání ekoznačky a zamezit penalizaci těch, jejichž výrobky splňují kritéria ekoznačky, měly by být sníženy náklady na používání ekoznačky.
- (8) Vzhledem ke zjednodušeným postupům pro používání ekoznačky je vhodné stanovit podmínky používání ekoznačky a v zájmu zajištění dodržování těchto podmínek by se mělo od příslušných subjektů vyžadovat, aby provedly ověření a zakázaly používání ekoznačky, pokud podmínky použití nejsou splněny. Dále je vhodné vyžadovat od členských států, aby stanovily předpisy týkající se sankcí v případě porušování tohoto nařízení a aby zajistily jejich uplatňování.
- (9) Je nezbytné zvyšovat informovanost veřejnosti o ekoznačce Společenství propagačními akcemi, aby si spotřebitelé lépe uvědomovali význam této značky a aby byli schopni rozhodovat s plnou znalostí věci.
- (10) Ve snaze usnadnit uvádění výrobků opatřených ekoznačkou na trh na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství a zabránit nejistotám mezi spotřebiteli je rovněž nezbytné zlepšit soulad mezi systémem ekoznačky Společenství a vnitrostátními systémy ekoznaček ve Společenství.
- (11) V zájmu zajištění jednotného uplatňování systému registrace a dohledu nad trhem a kontroly používání ekoznačky v celém Společenství by se příslušné subjekty měly podílet na systému vzájemného hodnocení.

¹³ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

- (12) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹⁴,
- (13) Zejména by měla být Komise zmocněna ke stanovení kritérií, která musí splnit výrobky, chtějí-li získat ekoznačku, a ke změně příloh k tomuto nařízení. Jelikož jsou uvedena opatření obecného významu a jejich předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení mimo jiné jeho doplněním o nové, jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou podle článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (14) Z důvodu srozumitelnosti a právní jistoty je třeba nařízení (ES) č. 1980/2000 nahradit tímto nařízením.
- (15) Je třeba stanovit přiměřená přechodná ustanovení, aby byl zajištěn plynulý přechod z nařízení (ES) č. 1980/2000 na toto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1 **Předmět**

Tímto nařízením se stanoví pravidla pro zřízení a uplatňování systému ekoznačky Společenství.

Článek 2 **Oblast působnosti**

Toto nařízení se vztahuje na veškeré zboží a služby dodávané na trh Společenství za účelem distribuce, spotřeby nebo používání, a to buď za úplaty nebo bezplatně (dále jen „výrobek“).

S ohledem na potraviny podle článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002¹⁵ se toto nařízení vztahuje pouze na zpracované potraviny a na produkty rybolovu a akvakultury.

Článek 3 **Definice**

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

1. „skupinou výrobků“ se rozumí řada výrobků nebo služeb používaných pro stejné účely, jež jsou rovnocenné, pokud jde o užívání a vnímání spotřebiteli;
2. „spotřebitelem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která na trhu koupí nebo získá výrobek buď za účelem používání nebo konečné spotřeby nebo za účelem zpracování nebo distribuce;

¹⁴ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

¹⁵ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

3. „dopadem na životní prostředí“ se rozumí jakákoli změna životního prostředí způsobená plně nebo částečně výrobkem během jeho životního cyklu;
4. „environmentálním působením“ se rozumí výsledek řízení těch vlastností výrobku výrobcem, které vyvolávají dopad na životní prostředí.

Článek 4 ***Příslušné subjekty***

1. Každý členský stát určí subjekt nebo subjekty odpovědné za provádění úkolů stanovených tímto nařízením (dále jen „příslušný subjekt“ nebo „příslušné subjekty“) a zajistí jeho/jejich vykonávání činnosti. Je-li jmenován více než jeden příslušný subjekt, členský stát stanoví jednotlivé pravomoci těchto příslušných subjektů a příslušné požadavky na koordinaci.
2. Složení příslušných subjektů musí zaručit jejich nezávislost a neutralitu a jejich procesní pravidla musí zajistit transparentnost při provádění jejich činností a zapojení všech zúčastněných stran.

Článek 5 ***Výbor pro ekoznačku Evropské unie***

1. Komise zřídí Výbor pro ekoznačku Evropské unie (EUEB) a jmenuje jeho členy sestávající ze zástupců příslušných subjektů uvedených v článku 4 a představitelů jiných zúčastněných stran. Tento výbor bude přispívat k vývoji a revizi kritérií ekoznačky a k přezkumu provádění systému ekoznačky Společenství. Kromě toho poskytuje Komisi poradenství a pomoc v těchto oblastech a zejména vydává doporučení k minimálním požadavkům na environmentální působení.
2. Komise zajistí, aby výbor při vykonávání svých činností v případě každé skupiny výrobků dbal na vyváženou účast všech zúčastněných stran, jako např. příslušných subjektů, výrobců, maloobchodníků, dovozců, environmentálních skupin a organizací spotřebitelů.

Článek 6 ***Všeobecné požadavky na kritéria ekoznačky***

1. Kritéria ekoznačky se zakládají na environmentálním působení výrobků a zohledňují nejnovější strategické cíle Společenství v oblasti ochrany životního prostředí.
2. Environmentální působení výrobků se určuje na základě výrobků na trhu Společenství, které mají nejlepší vlastnosti s ohledem na svůj dopad na životní prostředí. Za tímto účelem se zohledňují nejvýznamnější dopady na životní prostředí během životního cyklu výrobků, zejména dopad na změnu klimatu, dopad na přírodu a rozmanitost druhů, spotřebu energie a zdrojů, tvorbu odpadu, emise do všech složek životního prostředí, znečištění v důsledku fyzikálního působení a používání a uvolňování nebezpečných látek.

3. Kritéria ekoznačky stanoví environmentální požadavky, které musí výrobek splňovat, aby mohl být opatřen ekoznačkou.
4. Při stanovení environmentálních požadavků musí být brána v úvahu čistá environmentální bilance mezi přínosem a zátěží pro životní prostředí, včetně aspektů týkajících se zdraví a bezpečnosti, v různých stádiích životního cyklu daných výrobků.
5. Tato kritéria rovněž zahrnují požadavky, s jejichž pomocí má být zajištěno fungování výrobků opatřených ekoznačkou v souladu s jejich odpovídajícím účelem použití.
6. Kritéria ekoznačky zohlední kritéria jiných ekologických značek, jež případně pro danou skupinu existují.

Článek 7

Vypracování a revize kritérií ekoznačky

1. Po konzultaci Výboru pro ekoznačku Evropské unie Komise zahájí a řídí vypracování nebo revizi kritérií ekoznačky.

Po konzultaci výboru EUEB mohou zahajovat a řídit vypracování či revizi kritérií ekoznačky rovněž členské státy, příslušné subjekty a jiné zúčastněné strany.

Strana, která zahajuje a řídí vypracování nebo revizi kritérií ekoznačky podle postupu stanoveného v příloze IA, vyhotoví tyto dokumenty:

- a) předběžnou zprávu;
 - b) předlohu návrhu kritérií;
 - c) technickou zprávu jako doklad předlohy návrhu kritérií;
 - d) závěrečnou zprávu;
 - e) příručku pro potenciální uživatele ekoznačky a příslušné subjekty;
 - f) příručku pro orgány zadávající veřejné zakázky.
2. Pokud již byla pro určitou skupinu výrobků, pro kterou ještě nebyla stanovena kritéria ekoznačky Společenství, vypracována kritéria v rámci jiného systému ekoznačky, může členský stát, v němž je tento systém ekoznačky uznán, po konzultaci Komise a výboru EUEB navrhnout svá kritéria pro vypracování kritérií v rámci systému ekoznačky Společenství.

V takovém případě lze uplatnit zkrácený postup pro vypracování kritérií stanovený v příloze I písm. B) za předpokladu, že navrhovaná kritéria byla vypracována v souladu s přílohou I písm. A).
 3. Tam, kde byla navržena kritéria pro zpracované potraviny jiné než produkty akvakultury, vztahují se tato kritéria pouze na zpracování, přepravu nebo na balení.

Článek 8
Stanovení kritérií ekoznačky

1. Po konzultaci výboru EUEB Komise přijme pro každou skupinu výrobků opatření ke stanovení konkrétních kritérií ekoznačky.

Uvedená opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2.

2. Prostřednictvím opatření uvedených v odstavci 1 Komise:
 - a) stanoví požadavky pro posouzení souladu konkrétních výrobků s kritérii ekoznačky;
 - b) určí tam, kde je to vhodné, tři klíčové environmentální vlastnosti, které je třeba uvést na ekoznačce;
 - c) upřesní dobu platnosti kritérií a požadavků na posuzování.
3. Doba platnosti kritérií a požadavků na posuzování se stanoví v rámci každého souboru kritérií ekoznačky pro každou skupinu výrobků.

Článek 9
Registrace používání ekoznačky

1. Aby mohli používat ekoznačku, musí se výrobci, dovozci, poskytovatelé služeb, velkoobchodníci či maloobchodníci, kteří ekoznačku chtějí používat, zaregistrovat u jednoho z příslušných subjektů uvedených v článku 4 v souladu s těmito pravidly:
 - a) jestliže výrobek pochází z jednoho členského státu, registrace se provede u příslušného subjektu tohoto členského státu;
 - b) jestliže výrobek pochází ve stejné podobě z více členských států, registraci lze provést u příslušného subjektu jednoho z těchto členských států;
 - c) jestliže výrobek pochází ze země mimo Společenství, registrace se provede u příslušného subjektu v jednom z těch členských států, ve kterých výrobek má být nebo již byl uveden na trh.

Ekoznačka má jednu z podob uvedených v příloze II.

Ekoznačka smí být používána pouze pro zaregistrované výrobky splňující daná kritéria pro ekoznačku.

2. V žádosti o registraci se uvede název a adresa obchodníka, daná skupina výrobků a úplný popis výrobku.

Žádosti o registraci zahrnují veškerou příslušnou dokumentaci, jak je uvedeno v příslušném opatření Komise, kterým se stanoví kritéria ekoznačky pro danou skupinu výrobků.

3. Příslušný subjekt, u něhož byla podána žádost o registraci, si může za registraci účtovat poplatek do výše 200 EUR. Je-li účtován poplatek, smí být ekoznačka používána, pouze pokud byl poplatek zaplacen v dané lhůtě.
4. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti o registraci prověří dokumentaci uvedenou v odstavci 2.

Je-li dokumentace úplná, příslušný subjekt každému výrobku přidělí registrační číslo.

5. Po obdržení registračního čísla může obchodník umístit ekoznačku na výrobku. V takovém případě obchodník na výrobku rovněž umístí registrační číslo.
6. Příslušný subjekt, který provedl registraci výrobku, oznámí každou registraci Komisi. Komise založí společný registr, který pravidelně aktualizuje. Tento registr se zpřístupní veřejnosti.
7. Ekoznačka smí být používána pro zaregistrované výrobky a související propagační materiál.
8. Registrací nejsou dotčeny environmentální nebo jiné regulační požadavky Společenství nebo vnitrostátního práva vztahující se na různé životní fáze výrobku.
9. Právo používat ekoznačku neopravňuje k jejímu používání jako součásti obchodní značky.
10. Je-li ekoznačka umístěna na zpracovaných potravinách jiných než produktech akvakultury, které nesplňují požadavky nařízení (ES) č. 834/2007, musí být ve stejném zorném poli doplněna údajem, že ekoznačka se vztahuje pouze na environmentální působení zpracování, přepravy nebo balení produktu.

První pododstavec se vztahuje rovněž na zpracované potraviny označené v souladu s článkem 24 nařízení (ES) č. 834/2007.

Článek 10

Dozor nad trhem a kontrola používání ekoznačky Společenství

1. Jakákoli lživá či klamavá reklama nebo užívání jakéhokoliv označení či loga vedoucího k záměně s ekoznačkou Společenství jsou zakázány.
2. Příslušný subjekt, který provedl registraci výrobku, provádí pravidelně nebo na základě stížnosti kontroly jím provedených registrací. Toto ověřování může probíhat ve formě namátkových kontrol.

Příslušný subjekt, který provedl registraci výrobku, informuje uživatele ekoznačky o veškerých stížnostech podaných v souvislosti s výrobkem opatřeným ekoznačkou a může uživatele požádat, aby na tuto stížnost reagoval. Příslušný subjekt může držitelé ekoznačky zamlčet totožnost uživatele.

3. Uživatel ekoznačky také příslušnému subjektu, který provedl registraci, povolí, aby provedl všechny náležitě kontroly za účelem monitorování trvalého dodržování kritérií pro skupiny výrobků a článku 9 uživatelem.
4. Uživatel ekoznačky na žádost příslušného subjektu, který provedl registraci, umožní přístup k provozovně, v níž se dotčený výrobek vyrábí.

Tato žádost může být vznesena v jakoukoli rozumnou dobu a bez předchozího upozornění.

5. Zjistí-li příslušný subjekt, který provedl registraci, že výrobky opatřené ekoznačkou nespĺňují příslušná kritéria pro danou skupinu výrobků nebo že ekoznačka není používána v souladu s článkem 9, může používání ekoznačky u takových výrobků zakázat poté, co byla uživateli ekoznačky poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko. Uživatel ekoznačky nemá nárok na vrácení poplatku stanoveného v čl. 9 odst. 3, ani jeho části.

Příslušný subjekt o tomto zákazu neprodleně informuje všechny ostatní příslušné subjekty a Komisi.

6. Příslušný subjekt, který provedl registraci výrobku, nesmí zveřejňovat informace, které získal během posuzování toho, zda uživatel dodržuje pravidla používání ekoznačky podle článku 9, ani je nesmí používat k účelům, které nesouvisí s registrací za účelem používání ekoznačky.

Přijme veškerá náležitá opatření, aby zajistil ochranu jemu svěřených dokumentů před paděláním a zneužitím.

7. Je-li příslušný subjekt upozorněn na to, že určitý výrobek na trhu opatřený ekoznačkou údajně nespĺňuje kritéria pro skupinu výrobků a ustanovení článku 9, informuje o tom neprodleně Komisi a příslušný subjekt, který provedl registraci.

Příslušný subjekt, který provedl registraci výrobku, přijme nezbytná opatření a prověří, zda výrobek splňuje kritéria pro skupinu výrobků a ustanovení článku 9. Použije se postup stanovený v odstavci 5.

Článek 11

Systémy ekoznaček v členských státech

Pokud byla pro danou skupinu výrobků zveřejněna kritéria ekoznačky Společenství, smí být tato skupina výrobků začleněna do uznaných vnitrostátních systémů ekoznaček, které v okamžiku zveřejnění danou skupinu výrobků nezahrnují, pouze tehdy, jsou-li kritéria vypracovaná v rámci vnitrostátního systému přinejmenším stejně přísná jako kritéria ekoznačky Společenství.

Článek 12

Propagace ekoznačky

Členské státy a Komise ve spolupráci s členy výboru EUEB propagují používání ekoznačky Společenství osvětovou činností a informačními kampaněmi určenými spotřebitelům,

výrobcům, zadavatelům veřejných zakázek, obchodníkům, maloobchodníkům a široké veřejnosti, a tím podporují rozvoj systému.

Článek 13 **Vzájemné hodnocení**

Za účelem zajištění jednotného uplatňování článku 9 a 10 provádí příslušné subjekty vzájemné hodnocení. Hodnocení probíhá na základě fundovaných a transparentních kritérií a ustanovení.

Komise dohlíží na dodržování pravidel a řádné provádění vzájemného hodnocení příslušných subjektů. Příslušné subjekty předloží Komisi zprávu o vzájemném hodnocení a Komise ji postoupí výboru EUEB a zpřístupní veřejnosti.

Článek 14 **Zpráva**

Nejpozději do [přesné datum – do pěti let od data zveřejnění] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění systému ekoznačky Společenství. Ve zprávě se rovněž uvedou prvky pro možný přezkum systému.

Článek 15 **Změna příloh**

Komise může zvýšit maximální poplatek podle čl. 9 odst. 3 a měnit přílohy.

Opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení, se přijmou regulativním postupem s kontrolou podle čl. 16 odst. 2.

Článek 16 **Výbor**

Komisi je nápomocen výbor.

Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 17 **Sankce**

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději do ... a neprodleně jí oznámí i všechny následné změny, kterými budou tato ustanovení dotčena.

Článek 18
Zrušení

Nařízení (ES) č. 1980/2000 se zrušuje.

Článek 19
Přechodná ustanovení

Nařízení (ES) č. 1980/2000 se však nadále použije v případě smluv uzavřených podle článku 9 až do uplynutí lhůty stanovené v těchto smlouvách.

Článek 20
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA I

Postup pro vypracování a revizi kritérií ekoznačky

A. BĚŽNÝ POSTUP

Vypracují se tyto dokumenty:

1. Předběžná zpráva

Předběžná zpráva obsahuje tyto prvky:

- kvantitativní vyjádření možného environmentálního přínosu souvisejícího se skupinou výrobků, včetně zohlednění přínosu jiných podobných evropských a vnitrostátních skupin výrobků s ekoznačkou;
- odůvodnění volby a rozsahu skupiny výrobků;
- posouzení všech možných obchodních otázek;
- analýzu kritérií jiných ekoznaček;
- stávající právní předpisy a probíhající legislativní iniciativy související s odvětvím skupiny výrobků;
- údaje o trhu pro odvětví v rámci Společenství, včetně objemů a obratu;
- současný a budoucí potenciál proniknutí výrobků s ekoznačkou na trh;
- rozsah a celkový význam dopadů skupiny výrobků na životní prostředí na základě nových nebo existujících studií zahrnujících posouzení životního cyklu. Lze využít i jiných vědeckých důkazů; kritické a kontroverzní otázky se podrobně popíší a zhodnotí;
- odkazy na údaje a informace shromážděné a použité za účelem vydání zprávy.

Předběžná zpráva se během vývoje kritérií zveřejní na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce za účelem případných připomínek a odvolání.

2. Předloha návrhu kritérií a související technická zpráva

Po zveřejnění předběžné zprávy se vyhotoví předloha návrhu a technická zpráva jako doklad předlohy návrhu.

Kritéria uvedená v předloze návrhu musí splňovat tyto požadavky:

- zakládají se na environmentálním působení výrobku, který je během svého životního cyklu nejšetrnější vůči životnímu prostředí, a odpovídají pokud možno 10 % výrobků s nejlepším environmentálním působením dostupných na trhu;
- zakládají se na nejvýznamnějších dopadech výrobku na životní prostředí, vyjadřují se pokud možno prostřednictvím klíčových technických ukazatelů environmentálního působení výrobku a jsou vhodné k posouzení podle pravidel tohoto nařízení;

- zakládají se na správných údajích a informacích, které jsou podle možnosti charakteristické pro celý trh Společenství;
- zakládají se na údajích o životním cyklu a kvantitativních dopadech na životní prostředí, podle možnosti v souladu s evropskými referenčními systémy pro údaje o životním cyklu (ELCD);
- zohledňují stanoviska všech zúčastněných stran zapojených do procesu konzultací;
- zaručují s ohledem na definice, zkušební metody a technickou a správní dokumentaci soulad se stávajícími právními předpisy, jež se vztahují na skupinu výrobků;
- zohledňují příslušné politiky Společenství a dosavadní práce na jiných souvisejících skupinách výrobků.

Předloha návrhu kritérií musí být vypracována tak, aby byla snadno srozumitelná pro všechny, kdo je chtějí používat. Poskytuje odůvodnění pro jednotlivá kritéria a objasňuje jejich environmentální přínosy.

Technická zpráva zahrnuje alespoň tyto informace:

- vědecké vysvětlení každého požadavku a kritéria;
- kvantitativní vyjádření celkového environmentálního působení, jehož mají kritéria celkově dosáhnout ve srovnání s průměrnými výrobky na trhu;
- odhad očekávaných environmentálních/hospodářských/sociálních dopadů kritérií jako celku;
- příslušné zkušební metody pro posouzení různých kritérií;
- odhad nákladů na zkoušky;
- pro každé kritérium informace o všech zkouškách, zprávách a další dokumentaci, kterou mají předložit uživatelé na žádost příslušného subjektu podle čl. 10 odst. 3.

Technická zpráva a předloha návrhu kritérií se zpřístupní za účelem veřejné konzultace a vyjádření připomínek na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce. Strana, která povede vývoj skupiny výrobků, zašle zprávu a návrh všem zúčastněným stranám.

K předloze návrhu kritérií se uskuteční alespoň dvě otevřená setkání pracovní skupiny, na která budou pozvány všechny zúčastněné strany, mezi něž patří příslušné subjekty, zástupci odvětví, včetně malých a středních podniků, odborové svazy, maloobchodníci, dovozci, environmentální a spotřebitelské organizace. Těchto setkání se zúčastní i Komise.

Předloha návrhu kritérií a technická zpráva se zpřístupní alespoň jeden měsíc před prvním setkáním pracovní skupiny. Všechny následující předlohy návrhu kritérií se zpřístupní alespoň jeden měsíc před dalším setkáním. Každá změna kritérií v následujících předlohách musí být podrobně zdůvodněna a zdokumentována s odkazem na diskuse na otevřených setkáních pracovní skupiny a připomínky získané během veřejné konzultace.

Na všechny připomínky obdržené během procesu vývoje kritérií musí být poskytnuta odpověď, v níž se uvede, zda byla připomínka přijata nebo zamítnuta a z jakého důvodu.

3. Závěrečná zpráva a kritéria

Závěrečná zpráva obsahuje tyto prvky:

Jasně odpovědi na všechny připomínky a návrhy, v nichž se uvede, zda byly připomínky a návrhy přijaty nebo zamítnuty a z jakého důvodu. Se zúčastněnými stranami se zachází stejně bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou členy Evropské unie.

Zpráva navíc zahrnuje tyto informace:

- shrnutí úrovně podpory předlohy návrhu kritérií příslušnými subjekty v rozsahu jedné strany;
- souhrnný seznam všech dokumentů, které byly rozeslány v průběhu vývoje kritérií, spolu s uvedením data a adresáta jednotlivých dokumentů a kopií daných dokumentů;
- seznam zúčastněných stran, které se podílely na práci nebo byly konzultovány či vyjádřily své stanovisko, spolu s uvedením kontaktní osoby;
- shrnutí;
- návrh strategie uvádění na trh a komunikační strategie pro skupinu výrobků.

Vezmou se v úvahu všechny připomínky k závěrečné zprávě a na požádání se poskytnou informace o odezvě na tyto připomínky.

4. Příručka pro potenciální uživatele ekoznačky a příslušné subjekty

Vypracuje se uživatelská příručka, která potenciálním uživatelům ekoznačky a příslušným subjektům pomůže při posuzování souladu výrobků s kritérii.

5. Příručka pro orgány zadávající veřejné zakázky

Vypracuje se uživatelská příručka pro orgány zadávající veřejné zakázky, která má pomoci při používání kritérií ekoznačky.

Poznámka: Komise poskytne vzory pro uživatelskou příručku určenou pro žadatele a příslušné subjekty a pro uživatelskou příručku určenou pro orgány zadávající veřejné zakázky.

B. ZKRÁCENÝ POSTUP V PŘÍPADECH, KDY BYLA KRITÉRIA VYPRACOVÁNA V RÁMCI JINÝCH SYSTÉMŮ EKOZNAČKY

Komisi se předloží jediná zpráva. Tato zpráva zahrnuje oddíl, z něhož vyplývá, že byly splněny technické a konzultační požadavky stanovené v příloze I písm. A), předlohu návrhu kritérií, příručku pro potenciální uživatele ekoznačky a příslušné subjekty a uživatelskou příručku pro orgány zadávající veřejné zakázky.

Je-li Komise přesvědčena, že zpráva a kritéria splňují požadavky stanovené v příloze I písm. A), probíhá v souvislosti se zprávou a předlohou návrhu kritérií po dobu dvou měsíců veřejná konzultace, v jejímž rámci mohou být na internetových stránkách Komise věnovaných ekoznačce podávány připomínky.

Na všechny připomínky obdržené během období veřejné konzultace musí být poskytnuta odpověď, v níž se uvede, zda se připomínka přijímá, nebo zamítá a z jakého důvodu. S výhradou změn provedených během období veřejné konzultace může Komise kritéria přijmout, pokud žádný členský stát nepožádá o otevřené setkání pracovní skupiny.

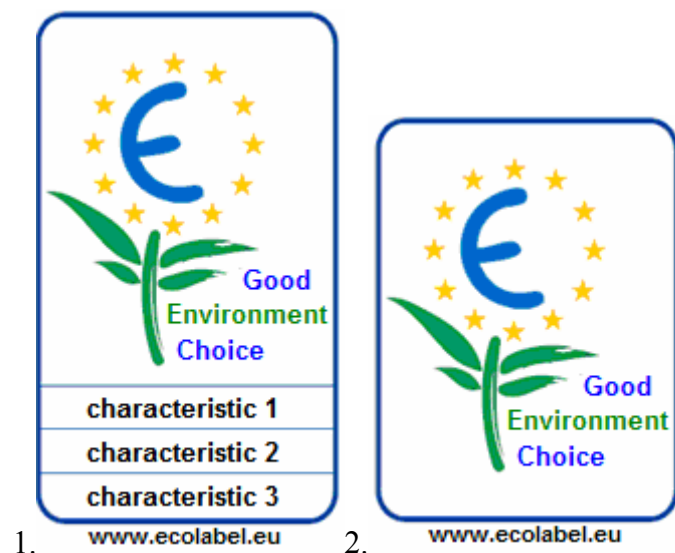
K předloze návrhu kritérií se na žádost kteréhokoli členského státu uskuteční otevřené setkání pracovní skupiny, jehož se zúčastní všechny zúčastněné strany, mezi něž patří příslušné subjekty, zástupci odvětví (včetně malých a středních podniků), odborové svazy, maloobchodníci, dovozci, environmentální a spotřebitelské organizace. Tohoto setkání se zúčastní i Komise.

S výhradou změn provedených během období veřejné konzultace nebo během setkání pracovní skupiny může Komise kritéria přijmout.

PŘÍLOHA II

Vzor pro ekoznačku

Ekoznačka Společenství musí odpovídat jednomu z těchto vzorů:

Vzor 1 se použije, pokud Komise určila tři klíčové environmentální vlastnosti, které mají být uvedeny na ekoznačce v souladu s článkem 7.

Na výrobku se rovněž uvede registrační číslo ekoznačky. Má tuto formu:

Ecolabel reference: XX / YYYY

přičemž XX označuje zemi registrace a YYYY označuje registrační číslo přidělené příslušným subjektem.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o systému ekoznačky Společenství

2. RÁMEC ABM / ABB

Oblast politiky a související aktivity, kterých se návrh týká:

0703 – Provádění politiky životního prostředí

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex - linie B.A) včetně okruhů:

07 01 04 01: LIFE+ (finanční nástroj pro životní prostředí — 2007–2013) — Výdaje na správu a řízení

07 03 07: LIFE+ (finanční nástroj pro životní prostředí — 2007–2013)

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

Akce (nařízení o ekoznačce) má vstoupit v platnost v roce 2009. V období 2009–2013 budou provozní výdaje hrazeny z finančního nástroje LIFE+ .

3.3. Rozpočtové charakteristiky

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
07010401	Nepov.	Nerozl. ¹⁶	NE	NE	ANO	Č. 2
070307	Nepov.	Rozl./	NE	NE	ANO	Č. 2

¹⁶ Nerozlišené položky, dále jen „NP“.

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	Oddíl č.		2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.	Celkem 2009– 2013
-------------	----------	--	------	------	------	------	------	--------------------	-------------------------

Provozní výdaje¹⁷

Položky závazků (PZ)	8.1.	a	0,990	4,710	3,210	3,210	0,710	-	12,830
Položky plateb (PP)		b	0,660	3,338	3,214	3,410	1,543	0,665	12,830

Administrativní výdaje jako součást referenční částky¹⁸

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4.	c	-	-	-	-	-	-	-
--	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c	0,990	4,710	3,210	3,210	0,710	-	12,830
Položky plateb		b+c	0,660	3,338	3,214	3,410	1,543	0,665	12,830

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky¹⁹

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5.	d	0,424	0,940	1,156	1,156	1,156	-	4,832
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6.	e	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	-	1,000

Celkové orientační finanční náklady zásahu

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		a+c +d +e	1,614	5,850	4,566	4,566	2,066		18,662
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		b+c +d +e	1,284	4,478	4,570	4,766	2,899	0,665	18,662

¹⁷ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

¹⁸ Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

¹⁹ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

Spoluúčast

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uved'te, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 a násl.	Celkem
.....	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d +e +f							

4.1.2. *Soulad s finančním plánem*

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody²⁰ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3. *Finanční dopady na straně příjmů*

- Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy.
- Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

²⁰ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

Rozpočtová linie		Příjmy	Před akcí (Rok n-1)	Situace po akci						
				[Rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 21	
		a) <i>Příjmy v absolutním vyjádření</i>								
		b) <i>Změna v příjmech</i>	Δ							

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.
Celkový objem lidských zdrojů	5	13	15	15	15	15

V současnosti pracuje na ekoznačce v rámci GŘ ENV 3,5 pracovníka třídy AD a 1 pracovník třídy AST.

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Celkovým cílem tohoto revidovaného nařízení je silněji podporovat udržitelnou výrobu a spotřebu výrobků a udržitelné poskytování a využívání služeb stanovením ukazatelů pro dobré environmentální působení výrobků a služeb. Ekoznačka má usměrněním spotřebitelů propagovat výrobky a služby, které tyto ukazatele na rozdíl od jiných výrobků stejné kategorie splňují.

Systém ekoznačky pomůže lépe definovat tyto ukazatele dobrého environmentálního působení na základě nejlepších hodnot dostupných na trhu.

5.2. Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

V rámci jednotného trhu představuje vypracování jednotného souboru pokynů ke stanovení ukazatelů environmentální důvěryhodnosti výrobků logickou cestou pokroku, na rozdíl od existence různých ukazatelů, které doposud existovaly v jednotlivých členských státech.

²¹ Podle potřeby lze doplnit dodatečné kolonky, tj. přesahuje-li doba trvání akce 6 let.

System platný v celé EU usnadňuje podnikům prodávat více výrobků šetrných vůči životnímu prostředí a dává spotřebitelům možnost kupovat kdekoli v EU ekologičtější výrobky a mít přitom jistotu, že tyto výrobky byly posuzovány podle společných kritérií. Ekoznačka EU je jedinou značkou, jež platí v rámci celého vnitřního trhu, neboť v současnosti platné vnitrostátní nebo regionální systémy ekoznaček ho pokrývají jen zčásti.

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Celkové cíle revize systému jsou:

8. Podporovat udržitelnou výrobu a spotřebu výrobků a udržitelné poskytování a využívání služeb stanovením ukazatelů pro dobré environmentální působení. Ekoznačka má usměrněním spotřebitelů propagovat výrobky a služby, které tyto ukazatele na rozdíl od jiných výrobků stejné kategorie splňují.
9. Revidovaný systém ekoznačky musí být navržený tak, aby zajistil jeho využitelnost jako nedělitelné a účinné součásti širšího politického rámce Evropské komise pro udržitelnou spotřebu. Nové nařízení vyžaduje flexibilitu, aby mohlo být snadno propojeno s jinými nástroji, jakými jsou např. ekologické veřejné zakázky (GPP), program EMAS, ekodesign, ETAP apod.
10. Vytvořit daleko vlivnější ekoznačku, která podporuje jiná opatření v souvislosti s politikami udržitelné spotřeby a výroby a stanoví normy environmentálního působení pro politické činitele, společnosti a občany.

Provozní cíle

- Vysoká informovanost, pochopení a všeobecné uznání v EU-27 a v celosvětovém měřítku. Střednědobým ukazatelem úspěšnosti by mělo být uznání ekoznačky spotřebiteli a společnostmi po celé EU na podobné úrovni, jako jsou uznávány systémy Blue Angel nebo Nordic Swan v příslušných zemích.

Ukazatele:

- *% obyvatel, kteří jsou o ekoznačce a jejím významu informováni v průběhu nadcházejících deseti let*
- *% společností, které jsou o ekoznačce informovány v průběhu nadcházejících deseti let*
- Důležité je rovněž vybudovat důvěru v tuto značku a udržet její důvěryhodnost. Značka se musí stát všeobecně uznávaným ukazatelem environmentálního působení.

Ukazatel:

- *Stupeň důvěryhodnosti v porovnání s jinými ekologickými značkami*
- Kritéria je třeba stanovit pro všechny výrobky a služby, pro něž může být ekoznačka přínosem, zejména pro skupiny výrobků se značným dopadem na životní prostředí, a tedy i vysokým potenciálem pro zlepšení.

Ukazatel:

- *Počet skupin výrobků; počet společností na skupinu výrobků; počet prodaných položek na skupinu výrobků; objem prodeje na skupinu výrobků*
- Větší výběr výrobků s ekoznačkou pro spotřebitele.

Ukazatel:

- *Prodej výrobků s ekoznačkou jako procentní podíl z celkového maloobchodního prodeje v příslušné skupině výrobků*
- Dokumenty o kritériích, jež mohou zadavatelé veřejných zakázek a tvůrci politik snadno používat.

Ukazatele:

- *Používání a přijímání kritérií ekoznačky zadavateli veřejných zakázek, které bude monitorováno prostřednictvím průzkumů v členských státech, počet návštěv na internetové stránce GPP a na dokumentech o kritériích pro ekoznačku.*
- *Počet politických opatření, do nichž byly prokazatelně zpracovány informace o výrobcích s ekoznačkou.*
- Soulad ekoznačky s jinými značkami platnými celosvětově a v jednotlivých státech.

Ukazatel:

- *Četnost zpracování kritérií ekoznačky přímo do vnitrostátních systémů označování.*
- dostupnost ekoznačky za rozumnou cenu a s vynaložením co nejmenšího úsilí při současném zachování vysokých nároků, aby byla zajištěna důvěryhodnost ekoznačky vůči spotřebitelům a environmentálním skupinám.

Ukazatel:

- *Počet registrací*

5.4. Způsob provádění (orientační)

- Centralizované řízení**
 - přímo ze strany Komise
 - nepřímo na základě pověření pro:
 - výkonné agentury
 - subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení
 - vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou

- Sdílené nebo decentralizované řízení***
 - spolu s členskými státy
 - spolu s třetími zeměmi
- Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te, s kterými)***

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

Za účelem monitorování a provádění systému a hodnocení úspěšnosti nařízení o ekoznačce lze přijmout několik opatření:

- Komise bude nadále provádět průzkum Eurobarometr, aby získala údaje o informovanosti veřejnosti a o důvěře v ekoznačku.
- Smlouva o poskytování služeb v souvislosti se shromažďováním statistických informací o veřejných zakázkách zohledňujících ochranu životního prostředí (Green Public Procurement – GPP), kterou v současnosti připravuje Komise, zahrnuje odkazy na kritéria ekoznačky platná v celé EU. Tato práce poskytne informace o používání a přijímání kritérií ekoznačky zadavateli veřejných zakázek.
- Roční statistiky se budou nadále vypracovávat takto: příslušné subjekty na požádání poskytnou informace o objemu prodeje výrobků s ekoznačkou, počtu výrobků s ekoznačkou, poplatcích získaných od registrovaných uživatelů a lidských a finančních zdrojích vyčleněných na tento systém.
- Příslušné subjekty Komisi pravidelně oznamují nové registrace a Komise je nadále zveřejňuje na internetu v tzv. ekologickém obchodě (www.eco-label.com).
- Pravidelná setkání s členskými státy a zúčastněnými stranami zůstanou zdrojem informací o provádění systému.
- Navrhovaný nový postup vzájemného hodnocení, jehož prostřednictvím má být zajištěno a monitorováno harmonizované provádění nařízení o ekoznačce, přispěje k větší transparentnosti posuzování a ověřování žádostí společností příslušnými subjekty.

6.2. Hodnocení

6.2.1. Hodnocení předem (ex-ante)

Z posouzení dopadů provedeného v souvislosti s nařízením o ekoznačce vyplývá, že současný systém není schopen splnit své cíle, neboť ekoznačka není dostatečně známá a vzhledem k vysoké byrokratické zátěži ji podniky používají jen v malé míře.

6.2.2. *Opatření přijatá po průběžném/následném hodnocení (ex-post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)*

6.2.3. *Podmínky a periodičita budoucího hodnocení*

Předloha návrhu bude obsahovat ustanovení o přezkumu.

7. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

V plné míře se použijí normy vnitřní kontroly č. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21 a zásady nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.

Komise zajistí, aby při provádění činností financovaných v rámci tohoto návrhu byly chráněny finanční zájmy Společenství použitím preventivních opatření proti podvodům, korupci a jiným nezákonným činnostem, a to účinnými kontrolami a zpětným získáváním neoprávněně vyplacených částek a v případě zjištění nesrovnalostí prostřednictvím účinných, přiměřených a odrazujících pokut v souladu s nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 a (ES, Euratom) č. 2185/96 a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999.

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	2009		2010		2011		2012		2013		2009-2013	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
<i>Cíl č. 1 – Vývoj kritérií pro skupinu výrobků</i>														
Akce 1 – Studie na podporu vývoje kritérií														
		0,050	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	15	0,750
Mezisoučet – akce 1			3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	15	0,750
Akce 2 – Podpora účasti skupin občanské společnosti														
		0,070	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	15	1,050
Mezisoučet – akce 2			3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	15	1,050
Akce 3 – Překlad dokumentů o kritériích														
		0,020	5	0,100	16	0,320	16	0,320	16	0,320	16	0,320	69	1,380
Mezisoučet – akce 3			5	0,100	16	0,320	16	0,320	16	0,320	16	0,320	69	1,380
<i>Mezisoučet – cíl č. 1</i>				<i>0,460</i>		<i>0,680</i>		<i>0,680</i>		<i>0,680</i>		<i>0,680</i>		<i>3,180</i>

<i>Cíl č. 2 – Uvádění na trh</i>														
Akce 1														
Propagační činnosti a činnosti ke zvyšování informovanosti na podporu systému ekoznačky EU a nové logo (výrobci, maloobchodníci, spotřebitelé, GPP)				0,50		4,00		2,50		2,50		-		9,500
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
Mezisosoučet – akce 1			0	0,500	0	4,000	0	2,500	0	2,500	0	0,000		9,500
Akce 2														
Internetové stránky		0,015	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030		0,150
Mezisosoučet – akce 2			2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	0	0,150
Akce 3														
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0	0,000
Mezisosoučet – akce 3			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
Akce 4														
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0	0,000
Mezisosoučet – akce 4			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
Mezisosoučet – cíl č. 2				0,530		4,030		2,530		2,530		0,030		9,650

NÁKLADY CELKEM				0,990		4,710		3,210		3,210		0,710		12,830
----------------	--	--	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	--------

8.2. Administrativní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci pověřeni řízením akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)				
		2009	2010	2011	2012	2013
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	A*/AD	1	2	3	3	3
	B*, C*/AST	2	3	4	4	4
Přidělení odborníci financování podle čl. XX 01 02	národní	2	8	8	8	8
Ostatní zaměstnanci financování podle čl. XX 01 04/05						
CELKEM		5	13	15	15	15

8.2.2. Popis úkolů, které vyplývají z akce

Celkové řízení systému, vývoj a revize kritérií pro skupinu výrobků, řízení marketingu.

K zajištění úspěšnosti ekoznačky bude potřebné po přijetí nového nařízení zajistit významný marketingový impuls. To se uskuteční v rámci širší celoevropské kampaně pro ekologickou spotřebu a výrobu, která bude probíhat v partnerské spolupráci s členskými státy, podniky a nevládními organizacemi.

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP/PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP/PNR
- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)
- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP/PNR dotyčného roku

8.2.4. *Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční částce (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELKE M
1 Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ²²							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (intra muros)							
- externí (extra muros)							
Další technická a administrativní pomoc celkem							

8.2.5. *Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční částce*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.
Úředníci a dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	0,351	0,585	0,819	0,819	0,819	0819
Zaměstnanci financovaní podle čl. XX 01 02 (přidělení národní odborníci) (upřesněte rozpočtovou linii)	0,10116	0,40464	0,40464	0,40464	0,40464	0,40464
Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)	0,45216	0,98964	1,22364	1,22364	1,22364	1,22364

²² Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčných výkonných agentur.

Výpočet – *Úředníci a dočasní zaměstnanci*

Případně by měl být uveden odkaz na bod 8.2.1.

Standardní plat pro 1 úředníka nebo dočasného zaměstnance podle bodu 8.2.1 je 0,117 milionu EUR.

Výpočet – *Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02*

Případně by měl být uveden odkaz na bod 8.2.1.

Standardní plat pro přiděleného národního odborníka podle bodu 8.2.1 je 0,05058 milionu EUR.

8.2.6. Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 a násl.	2009 - 2013
XX 01 02 11 01 – Služební cesty	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020		0,100
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090		0,450
XX 01 02 11 03 – Výbory ²³	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090		0,450
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 - Informační systémy							
2 Celkové výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
3 Ostatní výdaje administrativního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

²³ C12000 – Výbor pro uplatňování systému Společenství pro udělování ekoznačky a jeho přizpůsobení technickému pokroku (ECO-LABEL).

Výpočet – *Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

Ročně se plánuje 20 služebních cest určených na vývoj skupiny výrobků, účast na setkáních s členskými státy a jiné systémy ekoznaček (globální síť ekoznaček) s jednotkovými náklady ve výši 1 000 EUR.

Ročně se plánuje 6 zasedání regulativního výboru a přípravných setkání pro tento výbor s jednotkovými náklady ve výši 30 000 EUR.

Potřeby lidských a správních zdrojů se pokryjí v rámci přidělů, které mohou být poskytnuty řídicímu generálnímu ředitelství v rámci postupu pro roční přiděly s ohledem na rozpočtová omezení.